

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 75 S

(2015–2016)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EU-programmet ISA² (2016–2020)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 18. mars 2016,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Bakgrunn

EU-programmet ISA² (Samvirkeløsninger og felles rammer for europeiske offentlige forvaltninger, foretak og borgere som et middel til å modernisere den offentlige sektor) ble formelt vedtatt i EU 25. november 2015 ved europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 2015/2240.

Programmet skal løpe fra 2016–2020 og har som formål å legge til rette for elektronisk samhandling på tvers av landegrenser og sektorer. Programmet er en videreføring av nåværende ISA-program (Samvirkeløsninger for europeiske offentlige administrasjoner), som løper fra 2010 til 2015, og hvor Norge er med. Norge har også deltatt i forløperne til ISA²-programmet – IDA og IDABC – som løp fra 1997 til 2009. ISA² er således en videreføring av et mangeårig europeisk samarbeid hvor formålet er å legge til rette for effektiv elektronisk samhandling på tvers av grenser og sektorer.

ISA²-programmet åpner på lik linje med de foregående programmene for deltakelse fra EØS/EFTA-statene. En deltakelse forutsetter endring av EØS-avtalens protokoll 31.

Deltakelse i ISA²-programmet innebærer økonomiske forpliktelser for Norge over flere år. Stortingets samtykke til deltakelse i beslutningen i EØS-komiteen er derfor nødvendig, jf. Grunn-

loven § 26 annet ledd. For at Norge og de øvrige EØS/EFTA-statene skal kunne delta i programmet så tidlig som mulig, legges det opp til at Stortingets samtykke innhentes før det er truffet beslutning i EØS-komiteen.

Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 2015/2240 om samvirkeløsninger for europeiske offentlige administrasjoner (ISA²) i uoffisiell norsk oversettelse og utkast til beslutning i EØS-komiteen i norsk tekst, følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Generelt om ISA²-programmet

ISA-programmet har utviklet den europeiske ramme for samvirkingsevne (EIF) og den europeiske referansearkitektur for samvirkingsevne (EIRA). Dette er viktige grunnlag for hver enkelt medlemsstats arbeid med digital samhandling internt og med andre medlemsstater. Disse rammeverkene må, for å være effektive hjelpemidler, kontinuerlig vedlikeholdes og videreutvikles. Ved å delta i ISA² har Norge mulighet til å påvirke denne utviklingen. Dersom Norge ikke skulle delta i ISA², vil det kunne få som konsekvens at det blir utviklet felleseuropeiske IKT-løsninger som ikke ivaretar behovene til norsk forvaltning

og norske brukere, men som Norge vil kunne bli pålagt å benytte. Videre kan Norge komme til å utvikle egne løsninger som ikke vil være brukbare uten vesentlige tilpasninger til EU-krav.

Norsk deltakelse i ISA²-programmet åpner for at norske offentlige etater kan benytte felles elektroniske løsninger på lik linje med EUs medlemmer uten merkostnader eller meradministrasjon. Et av resultatene av ISA er etableringen av et felleseuropeisk kommunikasjonsnettverk, sTesta, og den nye versjonen kalt Testa-ng, som blir brukt for felleseuropeiske datatjenester. UDI, Politiet, NAV, Vegdirektoratet, Forbrukerombudet og Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap benytter i dag felleseuropeiske IKT-løsninger via dette nettverket. Noen av disse løsningene er Norge gjennom avtale med EU forpliktet til å benytte. Det er for Norges del ikke mulig å delta i Schengen-samarbeidet uten å benytte gjeldende nettverk som i dag er sTesta. Kostnadene ved å benytte sTesta-nettverket blir dekket gjennom kontingenten til ISA og fra 2016 ISA².

Kommisjonen utarbeider i samarbeid med medlemsstatene arbeidsprogram for ISA-programmet. Medlemsstatene deltar i styringen av programmet gjennom deltakelse i en styringskomité. EØS/EFTA-statene deltar som observatører i denne komiteen.

I tillegg til EU-stater er ISA²-programmet åpent for EØS-stater og kandidat-land gitt at disse også bidrar til budsjettet. Som del av programmet oppfordres det også til samarbeid med tredjeland og internasjonale organisasjoner eller institusjoner.

3 Nærmere om ISA²-programmet

Gjennom ISA-programmet og foregående programmer er det lagt til rette for teknisk og organisatorisk samvirkningsevne som er nødvendig for å realisere felleseuropeiske digitale løsninger. ISA²-programmet skal videreføre dette samarbeidet. ISA²-programmet vil i stor grad bygge videre på ISA-programmet, men ha større fokus på:

- Næringsliv og innbyggere
- Å understøtte EUs strategi for et digitalt indre marked
- Mål om økt samarbeid og synergier med andre relevante EU-initiativer
- Å bidra til bruk og vedlikehold av rammeverk for samvirkningsevne slik som den europeiske ramme for samvirkningsevne (EIF) og den europeiske referansearkitektur for samvirkningsevne (EIRA).

ISA²-programmet skal særlig bidra til å identifisere, utvikle og drifte samvirkingsløsninger, det vil si løsninger som gjør at datasystemer kan «snakke sammen». Formålet er å legge til rette for effektiv elektronisk kommunikasjon over landegrensene og på tvers av sektorer, både mellom offentlige virksomheter på den ene siden og mellom offentlige virksomheter og næringsliv/innbyggere på den andre siden. Programmet skal på denne måten bidra til IKT-basert modernisering av offentlig sektor og til å realisere et digitalt indre marked i Europa. Programmet skal også legge til rette for at samvirkingsløsninger blir gjenbrukt av offentlige virksomheter på alle nivåer.

Programmet skal være komplementært til andre EU-initiativer på IKT-området slik som programmet CEF Digital som Norge også deltar i. CEF Digital er innlemmet i EØS-avtalen og er nærmere omtalt i Prop. 91 S (2013–2014). Gjennom CEF Digital finansieres utrulling og drift av en felleseuropeisk digital infrastruktur. ISA²-programmet er komplementært til CEF Digital ved at ISA² finansierer utvikling av tjenester som senere kan bli satt i drift gjennom CEF Digital.

4 Konstitusjonelle forhold

Fordi den norske deltakelsen i programmet innebærer økonomiske forpliktelser av en viss størrelse som skal finansieres over flere år, må Stortinget gi sitt samtykke til deltakelse i EØS-komiteens kommende beslutning, jf. Grunnlovens § 26 andre ledd.

For å hindre at Norge forsinkes ikrafttredelse av beslutningen, og for å gjøre det mulig for EØS/EFTA-statene å delta i programmet så tidlig som mulig, fremmes forslag om at Stortinget gir sitt samtykke før EØS-komiteen treffer sin beslutning, som et samtykke til deltakelse i EØS-komiteebeslutningen. Det vil dermed ikke være nødvendig for Norge å ta forbehold for konstitusjonelle prosedyrer ved beslutning i EØS-komiteen.

Det er ikke ventet at det vil komme endringer i utkastet til beslutning i EØS-komiteen. Dersom den endelige beslutningen skulle avvike vesentlig fra det utkastet som er lagt fram i denne proposisjonen, vil saken bli framlagt for Stortinget på nytt.

5 Beslutning i EØS-komiteen

Med sikte på deltakelse fra EØS/EFTA-statene i EU-programmet ISA², vil avgjørelsen i EØS-komiteen inneholde en innledning og tre artikler.

I innledningen til beslutningsutkastet blir det vist til artikkel 86 og 98 i EØS-avtalen, som gjør det mulig for EØS-komiteen å endre vedleggene til avtalen gjennom vedtak i EØS-komiteen.

I *artikkel 1* i utkastet er det fastslått at beslutning (EU) 2015/2240 blir innlemmet i protokoll 31 artikkel 17 i EØS-avtalen.

I *artikkel 2* er det fastslått at beslutningen trer i kraft dagen etter at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1.

I *artikkel 3* er det fastslått at beslutningen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til «*Den europeiske unions tidende*».

6 Forholdet til norsk rett

Gjennomføringen av forordningen i norsk rett krever hverken lov- eller forskriftsendring.

7 Økonomiske og administrative konsekvenser

EØS/EFTA-statene forplikter seg etter EØS-komiteebeslutningen til å bidra til finansieringen av programmet. EØS/EFTA-statenes finansielle bidrag til deltakelse i programmet beregnes i samsvar med EØS-avtalens artikkel 82 (1) litra a og Protokoll 2. Bidraget reflekterer den relative andel som hver stats BNP utgjør i forhold til EU-landenes samlede BNP.

Det totale budsjettet for ISA² i perioden 2016–2020 er ca. 131 millioner euro. EFTAs andel av dette vil bli om lag 3,61 millioner euro. Av dette må Norge dekke ca. 3,45 millioner euro. Med en eurokurs på 9,2 tilsvarer dette ca. 31,7 millioner kroner eller i snitt ca. 6,34 millioner kroner per år i femårsperioden. I praksis vil utgiftene fordele seg ujevnt gjennom femårsperioden. I tillegg kommer også noen løpende kostnader til nasjonal administrasjon.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet vil dekke 50 prosent av utgiftene til programmet, mens øvrige berørte departementer (ASD, BLD, FIN, HOD, JD, NFD, KD, SD, og UD) dekker med like deler den resterende halvparten av utgiftene til programmet. Utgiftene dekkes innenfor de gjeldende budsjetttrammer.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet vil ha det overordnede ansvaret for å koordinere norsk deltakelse i programmet.

Direktoratet for forvaltning og IKT (DIFI) skal ha det løpende ansvaret for oppfølging av norsk

deltakelse i ISA²-programmet, herunder ansvaret for å sikre nødvendig nasjonal koordinering og ivareta norske interesser i programmet.

8 Vurdering

EU er Norges viktigste handelspartner, og Norge samarbeider med EU på en rekke viktige samsfunnsområder. Dette medfører i økende grad bruk av felleseuropeiske løsninger for utveksling av informasjon over landegrensene. Utvikling og innføring av slike løsninger krever systematisk samarbeid, ikke minst på teknisk nivå. Gjennom ISA-programmet er det lagt til rette for teknisk og organisatorisk samvirkingsevne som er nødvendig for å realisere fellesløsningene.

Det er fortsatt viktig for Norge å delta i dette samarbeidet av flere grunner. ISA² er en videreføring av et mangeårig europeisk samarbeid om utvikling og implementering av felleseuropeiske elektroniske tjenester. Mye av det arbeidet som gjøres er av langsiktig karakter og krever løpende systematisk innsats.

Det er fra norsk side et uttalt mål at arbeidet med nasjonale felleskomponenter og -løsninger ses i sammenheng med europeisk infrastruktur. Dette innebærer at norsk forvaltning i sitt arbeid må orientere seg mot hva som gjøres i EU og vurdere gjenbruk av europeisk infrastruktur og samvirkingsevne i Europa. Samtidig må norske interesser ivaretas på en god måte i forvaltningen og videreutviklingen av felleskomponentene og -løsningene. Deltakelse i ISA² gir Norge mulighet til å gjøre dette innenfor rammene av et etablert programsamarbeid.

Det er dessuten en klar sammenheng mellom ISA²-programmet og EU-programmet CEF Digital (2014–2020) som Norge deltar i. Norge får gjennom deltakelse i ISA² mulighet til å påvirke utviklingen av tjenester som senere kan bli satt i drift gjennom CEF Digital.

Gjennom deltakelse i ISA²-programmet får norske offentlige virksomheter dessuten tilgang til det sikre nettverket sTesta/Testa-ng som mange norske virksomheter benytter. Å ikke være knyttet til sTesta/ Testa-ng ansees derfor ikke som noe reelt alternativ.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet tilrår at Norge deltar i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EU-programmet ISA² (2016–2020). Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EU-programmet ISA² (2016–2020).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EU-programmet ISA² (2016–2020), i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EU-programmet ISA² (2016–2020)

I

Stortinget samtykker i deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av EU-programmet ISA² (2016–2020).

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. [.../...] av [...] om endring av protokoll 31 til EØS-avtalen om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 86 og 98, og på følgende bakgrunn:

Samarbeidet mellom partene i EØS-avtalen bør utvides til å omfatte europaparlaments- og rådsbeslutning (EU) 2015/2240 av 25. november 2015 om innføring av et program om samvirkingsløsninger og felles rammer for europeiske offentlige forvaltninger, foretak og borgere (ISA²-programmet) som et middel til å modernisere den offentlige sektor¹.

EØS-avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 2016 –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens protokoll 31 artikkel 17 (Telematisk datautveksling) gjøres følgende endringer:

1. I nr. 1 erstattes angivelsene «nr. 6 bokstav a)», «nr. 6 bokstav b)» og «nr. 6 bokstav c)» med angivelsen «nr. 7 bokstav a)», «nr. 7 bokstav b)» og «nr. 7 bokstav c)».
2. I nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«EFTA-statene skal fra 1. januar 2016 delta i unionsprogrammets prosjekter og tiltak som er nevnt i nr. 7 bokstav d).»

3. I nr. 2 skal angivelsen «nr. 6» erstattes med angivelsen «nr. 7».
4. I nr. 3 skal angivelsen «nr. 6 bokstav a)» erstattes med angivelsen «nr. 7 bokstav a)».

5. I nr. 4 skal angivelsen «nr. 6 bokstav b)» erstattes med angivelsen «nr. 7 bokstav b)».
6. I nr. 5 skal angivelsen «nr. 6 bokstav c)» erstattes med angivelsen «nr. 7 bokstav c)».
7. Nr. 6 skal omnummereres til nr. 7.
8. Etter nr. 5 skal nytt nr. 6 lyde:
 - «6. EFTA-statene skal fra starten av samarbeidet innenfor rammen av programmet nevnt i nr. 7 bokstav d), delta fullt ut uten stemmerett i komiteen for samvirkingsløsninger for europeiske offentlige forvaltninger, foretak og borgere (ISA²-komiteen) som bistår Europakommisjonen i gjennomføringen, styringen og utviklingen av programmet.»
9. Sist i nr. 7 tilføyes følgende:
 - «d) med henblikk på deltakelse fra 1. januar 2016:
 - **32015 D 2240:** Europaparlaments- og rådsbeslutning (EU) 2015/2240 av 25. november 2015 om innføring av et program om samvirkingsløsninger og felles rammer for europeiske offentlige forvaltninger, foretak og borgere (ISA²-programmet) som et middel til å modernisere den offentlige sektor (EUT L 318 av 4.12.2015, s. 1).

Liechtenstein skal være unntatt fra å delta i og bidra finansielt til programmet.»

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft dagen etter at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1² er inngitt.

Den får anvendelse fra 1. januar 2016.

¹ EUT L 318 av 4.12.2015, s. 1.

² [Ingen forfatningsmessige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, [..]

For EØS-komiteen

[...]

Formann

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsbeslutning (EU) 2015/2240 av 25. november 2015 om innføring av et program om samvirkingsløsninger og felles rammer for europeiske offentlige forvaltninger, foretak og borgere (ISA²-programmet) som et middel til å modernisere den offentlige sektor

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 172,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen, etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen²,

etter den ordinære regelverksprosessen³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I en rekke ministererklæringer (i Manchester 24. november 2005, Lisboa 19. september 2007, Malmö 18. november 2009 og Granada 19. april 2010) oppfordret ministrene Kommisjonen til å lette samarbeidet mellom medlemsstatene ved å innføre samvirkingsløsninger på tvers av landegrensener og sektorer som vil gi mulighet for mer effektive og sikrere offentlige tjenester. Dessuten har medlemsstatene anerkjent at det må ytes bedre offentlige tjenester ved hjelp av færre ressurser, og at mulighetene i e-forvaltning kan styrkes ved å fremme en samarbeidskultur og forbedre vilkårene for samvirking i europeiske offentlige forvaltninger.
- 2) Kommisjonen understreket i sin melding av 19. mai 2010 med tittelen «A Digital Agenda for Europe» (DAE), et av flaggskipsinitiativene i dens Europa 2020-strategi, at samvirkingsevne er avgjørende for å få størst mulig

nytte av de sosiale og økonomiske muligheter som ligger i informasjons- og kommunikasjonsteknologien (IKT), og at den digitale dagsorden derfor bare kan gjennomføres dersom samvirkingsevnen er sikret.

- 3) I sin melding av 16. desember 2010 med tittelen «Towards interoperability for European public services» introduserte Kommisjonen den europeiske strategien for samvirkingsevne (EIS) og den europeiske rammen for samvirkingsevne (EIF).
- 4) Samvirkingsevne bidrar til vellykket gjennomføring av politikk og har stort potensial når det gjelder å unngå elektroniske hindringer ved landegrensene, sikre framvekst av nye felles offentlige tjenester eller konsolidere slike tjenester som er under utvikling på unionsplan. De politikkområdene som er beskrevet i betraktningene nedenfor, er særlig avhengige av samvirkingsevne for å kunne gjennomføres effektivt.
- 5) Når det gjelder det indre marked, skal medlemsstatene i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF⁴ sørge for at tjenesteytere elektronisk og på tvers av grensene kan avvikle alle framgangsmåter og formaliteter som er nødvendige for å yte en tjeneste utenfor den medlemsstaten der de er etablert.
- 6) På området selskapsrett krever europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/17/EU⁵ samvirkingsevne mellom medlemsstatenes sentrale registre, handelsregistre og foretaksregistre via en sentral plattform. Sammenkopling av foretaksregistre vil sikre utveksling av opplys-

¹ EUT C 12 av 15.1.2015, s. 99.

² EUT C 140 av 28.4.2015, s. 47.

³ Europaparlamentets holdning av 11. november 2015 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 23. november 2015.

⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF av 12. desember 2006 om tjenester i det indre marked (EUT L 376 av 27.12.2006, s. 36).

ninger mellom registre over landegrensene og gi foretak og borgere lettere tilgang til foretaksdata på unionsplan, og det vil dermed bedre rettssikkerheten i forretningsmiljøet i Unionen.

- 7) På miljøområdet krever europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/2/EF⁶ at det vedtas felles gjennomføringsregler som omfatter tekniske ordninger for samvirkingsevne. Særlig krever direktivet at nasjonale infrastrukturer tilpasses for å sikre at geodatasett og tjenester er samvirkende og tilgjengelige på tvers av landegrensene i Unionen.
- 8) På området justis- og innenrikssaker er forbedret samvirkingsevne mellom europeiske databaser grunnlaget for visuminformasjonsystemet⁷, andre generasjon av Schengen-informasjonssystemet⁸, det europeiske daktyloskopisystemet⁹ og den europeiske e-justisportalen¹⁰. Dessuten vedtok Rådet 24. september 2012 konklusjoner der det anbefaler å innføre den europeiske regelverksidentifikator (European Legislation Identifier, ELI) og understreker behovet for samvirkende verktøyer for søk etter og utveksling av juridiske opplysninger som offentliggjøres i nasjonale offisielle kunngjøringsblader, ved bruk av entydige identifikatorer og strukturerte metadata. Samarbeid mellom Det europeiske byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer i området for frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) og det programmet som opprettes ved denne beslutning, kan skape synergier

som kan bidra til oppnåelse av deres respektive mål.

- 9) Samvirkingsevne innenfor lokale, nasjonale og europeiske offentlige forvaltninger gjør det lettere å nå målene fastsatt av Europaparlamentet i dets resolusjon av 29. mars 2012 om unionsborgerskap 2010: «Dismantling the obstacles to EU citizens' rights».
- 10) Samvirkingsevne har vært en viktig suksessfaktor for toll, beskatning og særavgifter, i driften av transeuropeiske IKT-systemer i medlemsstatene og som støtte til samvirkende forretningstjenester finansiert gjennom programmene Fiscalis 2013 og Customs 2013. Disse programmene er innført og drives av Kommisjonen og de nasjonale forvaltningene. De ressursene som er skapt innenfor programmene Fiscalis 2013 og Customs 2013, er tilgjengelige for deling og viderebruk på andre politikkområder. I Rådets konklusjoner av 26. mai 2014 om reformen av forvaltningen av EUs tollunion ble dessuten medlemsstatene og Kommisjonen oppfordret til å utvikle en strategi for IT-systemer med felles forvaltning og drift på alle tollrelaterte områder.
- 11) På helseområdet er det i europaparlaments- og rådsforordning 2011/24/EU¹¹ fastsatt regler for å lette tilgangen til trygge helsetjenester av høy kvalitet over landegrensene. Mer spesifikt ble det ved det direktivet opprettet et nettverk for e-helsetjenester for å håndtere utfordringene knyttet til samvirkingsevne mellom elektroniske helse-systemer. Nettverket for e-helsetjenester kan vedta retningslinjer for hvilke datasett som minst skal utveksles over landegrensene ved ikke planlagt og akutt helsehjelp, og for e-resepttjenester over landegrensene.
- 12) På området europeiske fond er det fastsatt i artikkel 122 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1303/2013¹² at all utveksling av opplysninger mellom mottakere og forvaltningsmyndigheter, sertifiseringsmyndig-

⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/17/EU av 13. juni 2012 om endring av rådsdirektiv 89/666/EØF og europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/56/EF og 2009/101/EF med hensyn til sammenkopling av sentrale registre, handelsregistre og foretaksregistre (EUT L 156 av 16.6.2012, s. 1).

⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/2/EF av 14. mars 2007 om opprettelse av en infrastruktur for geografisk informasjon i Det europeiske fellesskap (INSPIRE) (EUT L 108 av 25.4.2007, s. 1).

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonsystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visa til kortvarig opphold (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1987/2006 av 20. desember 2006 om opprettelse, drift og bruk av andre generasjon av Schengen-informasjonssystemet (SIS II) (EUT L 381 av 28.12.2006, s. 4).

⁹ Rådsforordning (EF) nr. 2725/2000 av 11. desember 2000 om opprettelse av «Eurodac» for sammenligning av fingeravtrykk med henblikk på effektiv anvendelse av Dublin-konvensjonen (EUT L 316 av 15.12.2000, s. 1).

¹⁰ <https://e-justice.europa.eu>

¹¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/24/EU av 9. mars 2011 om anvendelse av pasientrettigheter ved helsetjenester over landegrensene (EUT L 88 av 4.4.2011, s. 45).

¹² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1303/2013 av 17. desember 2013 om fastsettelse av felles bestemmelser om Det europeiske fond for regionutvikling, Det europeiske sosialfond, Utjevningsfondet, Det europeiske fond for utvikling av landområdene og Det europeiske hav- og fiskerifond, og om fastsettelse av alminnelige bestemmelser om Det europeiske fond for regionutvikling, Det europeiske sosialfond, Utjevningsfondet og Det europeiske hav- og fiskerifond samt om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 320).

heter, revisjonsmyndigheter og formidlende organer skal gjennomføres ved hjelp av elektroniske datautvekslingssystemer. Disse systemene skal lette samvirkingen med nasjonale rammer og EU-rammer og sikre at motakerne ikke behøver å sende inn alle nødvendige opplysninger mer enn én gang.

- 13) På området informasjon fra offentlig sektor understrekes det i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/37/EU¹³ at offentlige myndigheter, dersom det er mulig og hensiktsmessig, bør gjøre dokumenter tilgjengelige i åpne og maskinleselige formater og sammen med tilhørende metadata, med best mulig presisjon og detaljrikdom, i et format som sikrer samvirkingsevne, viderebruk og tilgjengelighet.
- 14) På området elektronisk identifikasjon opprettes det ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 910/2014¹⁴ en ramme for samvirkingsevne med henblikk på samvirkingsevne mellom nasjonale ordninger for elektronisk identifikasjon.
- 15) På området IKT-standardisering vises det i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1025/2012¹⁵ til samvirkingsevne som et viktig resultat av standardisering.
- 16) På området forskning og innovasjon blir det i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1291/2013¹⁶, som oppretter Horisont 2020, tydelig fastslått at samvirkende løsninger og standarder innenfor IKT er sentrale forutsetninger for partnerskap mellom foretak på unionsplan. Samarbeid gjennom felles, åpne teknologiplattformer med ringvirkninger og vektstangvirkninger vil gi en rekke

berørte parter mulighet til å dra fordel av nye utviklingstendenser og skape ytterligere innovasjon.

- 17) På området offentlig innkjøp kreves det etter europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/23/EU¹⁷, 2014/24/EU¹⁸ og 2014/25/EU¹⁹ at medlemsstatene innfører elektroniske innkjøpssystemer. Direktivene fastsetter at de verktøyene og innretningene som skal brukes til elektronisk kommunikasjon, samt deres tekniske egenskaper, må samvirke med de IKT-produktene som er i allmenn bruk. Dessuten fastsettes det i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/55/EU²⁰ at det skal utarbeides en europeisk standard for elektronisk fakturering ved offentlig innkjøp for å sikre samvirkingsevne mellom elektroniske faktureringssystemer i Unionen.
- 18) Det er derfor viktig at politikken om samvirkingsevne og dens mulige bruksområder samordnes på unionsplan på en måte som er mest mulig effektiv og lydhør overfor sluttbrukerne. For å fjerne fragmenteringen i samvirkingslandskapet i Unionen bør det fremmes en felles forståelse for samvirkingsevne i Unionen og en helhetlig tilnærming til samvirkingsløsninger.
- 19) Samvirkingsevne er også en grunnleggende bestanddel i Ordningen for et sammenkoplet Europa (CEF), som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1316/2013²¹ på området bredbåndsinfrastruktur og bredbåndstjenester. I europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 283/2014²² om ret-

¹³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/37/EU av 26. juni 2013 om endring av direktiv 2003/98/EF om viderebruk av informasjon fra offentlig sektor (EUT L 175 av 27.6.2013, s. 1).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 910/2014 av 23. juli 2014 om elektronisk identifikasjon og pålitelighets-tjenester for elektroniske transaksjoner i det indre marked og om oppheving av direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 73).

¹⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1025/2012 om europeisk standardisering og om endring av rådsdirektiv 89/686/EØF og 93/15/EØF samt europaparlaments- og rådsdirektiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om oppheving av rådsvedtak 87/95/EØF og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 av 14.11.2012, s. 12).

¹⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1291/2013 av 11. desember 2013 om opprettelse av Horisont 2020 – rammeprogrammet for forskning og innovasjon (2014–2020) og om oppheving av beslutning 1982/2006/EF (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 104).

¹⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/23/EU av 26. februar 2014 om tildeling av konsesjonskontrakter (EUT L 94 av 28.3.2014, s. 1).

¹⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/24/EU av 26. februar 2014 om offentlig innkjøp og om oppheving av direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 av 28.3.2006, s. 65).

¹⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/25/EU av 26. februar 2014 om innkjøp foretatt av enheter som driver virksomhet innenfor vann- og energiforsyning, transport og posttjenester, og om oppheving av direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 av 28.3.2014, s. 243).

²⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/55/EU av 16. april 2014 om elektronisk fakturering ved offentlig innkjøp (EUT L 133 av 6.5.2014, s. 1).

²¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1316/2013 av 11. desember 2013 om etablering av Ordningen for et sammenkoplet Europa, om endring av forordning (EU) nr. 913/2010 og om oppheving av forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 av 20.12.2013, s. 129).

²² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 283/2014 av 11. mars 2014 om retningslinjer for transeuropeiske nett på området telekommunikasjonsinfrastruktur og om oppheving av vedtak nr. 1336/97/EF (EUT L 86 av 21.3.2014, s. 14).

ningslinjer for transeuropeiske nett på området telekommunikasjonsinfrastruktur er samvirkningsevne, samband, bærekraftig utbygging, drift og oppgradering av transeuropeiske infrastrukturer for digitale tjenester, samt samordning av disse på unionsplan, uttrykkelig nevnt som ett sett av driftsmessige prioriteringer for CEF. Særlig fastsettes det i forordning (EU) nr. 283/2014 såkalte byggeklosser, f.eks. e-identifikasjon, e-levering og automatisert oversettelse, for å fremme samvirkningsevne over landegrensene.

20) På politisk plan har Rådet gjentatte ganger tatt til orde for enda større samvirkningsevne i Europa og fortsatt innsats for å modernisere de europeiske offentlige forvaltninger. Det europeiske råd understreket i sine konklusjoner vedtatt 24. og 25. oktober 2013 at moderniseringen av offentlige forvaltninger bør fortsette, med rask innføring av tjenester som e-forvaltning, e-helse, e-fakturering og e-innkjøp, som er avhengige av samvirkningsevne. Medlemsstatenes engasjement er avgjørende for å sikre rask utbredelse av et samvirkende e-samfunn i Unionen og for å sikre at de offentlige forvaltninger medvirker til å fremme bruken av nettbaserte prosedyrer. I tillegg, for å få på plass en mer effektiv, enklere og mer brukervennlig e-forvaltning, kan det være nødvendig med visse tilpasninger i de europeiske offentlige forvaltninger, med støtte fra medlemsstatene. Effektive nettbaserte offentlige tjenester er avgjørende for å fremme foretakenes og borgernes tillit til digitale tjenester.

21) Dersom samvirkningsevne betraktes bare innenfor den enkelte sektor, er det en risiko for at det vedtas forskjellige eller uforenlige løsninger på nasjonalt plan eller på sektorplan, noe som vil skape nye elektroniske barrierer som hindrer at det indre marked og den tilhørende frie bevegelighet fungerer tilfredsstillende, og undergraver åpenhet og konkurransevne på markedet samt yting av tjenester av allmenn interesse til foretak og borgere. For å redusere denne risikoen bør medlemsstatene og Unionen styrke sin felles innsats for å unngå oppsplitting av markedet. De bør sikre samvirkningsevne på tvers av landegrensene eller sektorene i forbindelse med gjennomføring av regelverk, samtidig som de reduserer administrative byrder og kostnader og forbedrer effektiviteten, og de bør fremme

felles avtalte IKT-løsninger samtidig som de sikrer egnet styring.

- 22) Ved etablering, forbedring eller drift av felles løsninger bør alle initiativer, der det er relevant, bygge på eller ledsages av deling av erfaringer og løsninger samt utveksling og fremming av beste praksis, teknologinøytralitet og tilpasningsevne, samtidig som prinsippene om sikkerhet, personvern og vern av personopplysninger alltid bør følges. I den forbindelse bør det oppfordres til overholdelse av EIF og åpne spesifikasjoner og standarder.
- 23) Flere programmer har søkt å sikre sammenhengende utvikling og gjennomføring av globale og sektorielle strategier for samvirkningsevne, rettslige rammer, retningslinjer, tjenester og verktøyer for å oppfylle krav i henhold til politikk på unionsplan, f.eks. i) programmet for datautveksling mellom forvaltninger (1999-2004) («IDA-programmet»), opprettet ved europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1719/1999/EF²³ og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1720/1999/EF²⁴, ii) programmet for samvirkende yting av felleseuropeiske elektroniske offentlige tjenester til foretak, offentlige forvaltninger og borgere (2005-2009) («IDABC»-programmet), opprettet ved europaparlaments- og rådsbeslutning 2004/387/EF²⁵ og iii) programmet for samvirkingsløsninger for europeiske offentlige forvaltninger (2010-2015) («ISA-programmet»), opprettet ved europaparlaments- og rådsbeslutning 922/2009/EF²⁶. Programmet som opprettes ved denne beslutning, bør bygge på erfaringene fra disse programmene.
- 24) Aktiviteter som er gjennomført innenfor programmene IDA, IDABC og ISA, har gitt viktige bidrag til å sikre samvirkningsevne i den

²³ Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1719/1999/EF av 12. juli 1999 om eit sett retningslinjer, medrekna fastlegging av prosjekt av felles interesse, på området transeuropeiske nett for elektronisk datautveksling mellom forvaltningar (IDA) (EFT L 203 av 3.8.1999, s. 1).

²⁴ Europaparlaments- og rådsavgjerd nr. 1720/1999/EF av 12. juli 1999 om vedtaking av eit sett tiltak og åtgjerder for å sikre samverknadsevne mellom og tilgang til transeuropeiske nett for elektronisk datautveksling mellom forvaltningar (IDA) (EFT L 203 av 3.8.1999, s. 9).

²⁵ Europaparlaments- og rådsavgjerd 2004/387/EF av 21. april 2004 om samverkande yting av felleseuropeiske elektroniske offentlege tenester til offentlege forvaltningar, foretak og borgarar (IDABC) (EUT L 144 av 30.4.2004, s. 62).

²⁶ Europaparlaments- og rådsavgjerd nr. 922/2009/EF av 16. september 2009 om samverknadsløysingar for europeiske offentlege forvaltningar (ISA) (EUT L 260 av 3.10.2009, s. 20).

elektroniske utvekslingen av informasjon mellom europeiske offentlige forvaltninger. I sin resolusjon av 20. april 2012 om et digitalt indre marked med konkurranse («A competitive digital single market – eGovernment as a spearhead») anerkjente Europaparlamentet ISA-programmets bidrag og overordnede rolle i å definere, fremme og støtte gjennomføringen av samvirkingsløsninger og -rammer for europeiske offentlige forvaltninger, skape synergier, fremme viderebruk av løsninger og omsette sine samvirkingskrav i spesifikasjoner og standarder for digitale tjenester.

- 25) Beslutning 922/2009/EF opphører å gjelde 31. desember 2015. Det er derfor behov for et nytt EU-program om samvirkingsløsninger og felles rammer for europeiske offentlige forvaltninger, foretak og borgere («ISA²-programmet») for å utvikle, opprettholde og fremme en helhetlig tilnærming til samvirkingssevne med henblikk på å fjerne fragmenteringen i samvirkingslandskapet og unngå elektroniske barrierer i Unionen, å fremme effektiv elektronisk samhandling på tvers av landegrensene eller sektorene mellom europeiske offentlige forvaltninger på den ene siden og mellom dem og foretak og borgere på den andre, å identifisere, skape og drive samvirkingsløsninger som støtter gjennomføringen av Unionens politikk og virksomhet, og å lette europeiske offentlige forvaltnings viderebruk av samvirkingsløsninger.
- 26) I tillegg til europeiske offentlige forvaltninger er også foretak og borgere sluttbrukere av samvirkingsløsninger, ettersom de bruker elektroniske offentlige tjenester som ytes av offentlige forvaltninger. Prinsippet om brukerorientering gjelder særlig for sluttbrukere av samvirkingsløsninger. «Foretak» bør forstås å omfatte særlig små og mellomstore bedrifter (SMB-er) og svært små bedrifter, med tanke på deres verdifulle bidrag til Unionens økonomi.
- 27) Felles rammer og løsninger som opprettes eller drives innenfor ISA²-programmet, bør så langt det er mulig danne et samvirkingslandskap for å lette samhandlingen mellom europeiske offentlige forvaltninger, foretak og borgere og sikre, lette og muliggjøre samvirkingssevne på tvers av landegrensene eller sektorene.
- 28) Det bør være mulig å iverksette tiltak innenfor ISA²-programmet ved hjelp av en «iterativ metode».
- 29) Ettersom et økende antall offentlige tjenester blir digitale som standard («digital by default»), er det viktig å maksimere effektiviteten av offentlige investeringer i IKT-løsninger. Slik effektivitet bør fremmes ved å sikre at ytingen av tjenestene planlegges på et tidlig stadium og så langt som mulig skjer ved deling og viderebruk av løsninger, for å få størst mulig utbytte av de offentlige investeringene. ISA²-programmet bør bidra til å nå dette målet.
- 30) Samvirkingssevne, og følgelig de løsningene som opprettes og drives innenfor ISA²-programmet, bidrar til full utnyttelse av de mulighetene som e-forvaltning og e-demokrati gir, ved å gjøre det mulig å innføre felles tilgangspunkter og yte offentlige tjenester som er komplette (ende-til-ende-tjenester) og åpne, noe som fører til færre administrative byrder og lavere kostnader.
- 31) Som sluttbrukere bør også foretak og borgere nyte godt av felles, samvirkende publikumsrettede tjenester som kan viderebrukes, og som kan tilbys som følge av bedre integrering av prosesser og utveksling av data internt i de europeiske offentlige forvaltninger.
- 32) Unionen bør i all sin virksomhet overholde likebehandlingsprinsippet. Unionsborgerne bør ha rett til likebehandling av Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer. Unionen bør ta hensyn til krav forbundet med kampen mot sosial utstøting. I den sammenhengen bør tilgang for alle integreres i utviklingen av strategier for samvirkingssevne i offentlige tjenester i hele Unionen, og det bør tas hensyn til de mest vanskeligstilte borgerne og de minst befolkede områdene for å bekjempe den digitale kløften og digital utstøting, slik Europaparlamentet tar til orde for i sin resolusjon av 20. april 2012 om et digitalt indre marked med konkurranse («A competitive digital single market – eGovernment as a spearhead»). De europeiske offentlige forvaltnings innføring av elektroniske offentlige tjenester krever en inkluderende framgangsmåte (e-integrasjon) som om nødvendig vil gi mulighet for teknisk støtte og opplæring for å redusere ulikheter i bruken av IKT-løsninger, og som vil omfatte tjenesteyting gjennom flere kanaler, herunder bevaring av tradisjonelle former for tilgang når det er relevant.
- 33) Samvirkingsløsninger innenfor ISA²-programmet bør utvikles i samsvar med sluttbrukernes rett til å få tilgang til og distribuere informasjon og innhold, bruke og levere applika-

sjoner og bruke terminalutstyr etter eget valg, uavhengig av hvor sluttbrukeren eller leverandøren befinner seg, og uavhengig av informasjonens, innholdets, applikasjonens eller tjenestens opprinnelse eller bestemmelsessted, via sin tjeneste for internettilgang som fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2120²⁷.

- 34) ISA²-programmet bør være et instrument for modernisering av europeiske offentlige forvaltninger. Modernisering av de europeiske offentlige forvaltninger og økning av deres samvirkingsevne er viktige bidrag til gjennomføringen av det digitale indre marked som skal sette borgerne i stand til fullt ut å dra nytte av samvirkende e-tjenester, fra e-forvaltning til e-helse, fortrinnsvis ved å prioritere fjerning av hindringer, f.eks. elektroniske tjenester som ikke er koplet sammen. Manglende samvirkingsevne undergraver ofte yting av digitale ende-til-ende-tjenester og utvikling av felles tilgangspunkter for foretak og borgere.
- 35) Samvirkingsevne er direkte knyttet til og avhengig av bruk av åpne spesifikasjoner og standarder. ISA²-programmet bør fremme og, der det er relevant, støtte delvis eller fullstendig standardisering av eksisterende samvirkingsløsninger. Slik standardisering bør skje i samarbeid med annen standardiseringsvirksomhet på unionsplan, europeiske standardiseringsorganisasjoner og andre internasjonale standardiseringsorganisasjoner.
- 36) Ved å sikre samvirkingsevne vil de europeiske offentlige forvaltninger forbli tilstrekkelig åpne og fleksible til å kunne utvikle seg videre og integrere nye utfordringer og nye områder. Samvirkingsevne er en forutsetning for å unngå fastlåsing til en bestemt teknologi, muliggjøre teknisk utvikling og fremme nyskaping. Ved å utvikle samvirkingsløsninger og felles rammer bør ISA²-programmet bidra til samvirkingsevne mellom europeiske offentlige forvaltninger, med respekt for teknologinøytraliteten for å hindre fastlåsing og legge til rette for økt konkurranse og nyska-

ping, noe som vil styrke Unionens globale konkurransevne.

- 37) Modernisering av europeiske offentlige forvaltninger er en av de viktigste faktorene for en vellykket gjennomføring av Europa 2020-strategien og det digitale indre marked. I den forbindelse viser de årlige vekstundersøkelsene offentliggjort av Kommisjonen i 2011, 2012 og 2013 at kvaliteten på de europeiske offentlige forvaltninger har en direkte innflytelse på det økonomiske miljøet og derfor er avgjørende for å stimulere produktivitet, konkurransevne, økonomisk samarbeid, vekst og sysselsetting. Dette avspeiles tydelig i de landspesifikke anbefalingene, der det oppfordres til særskilte tiltak rettet mot en reform av de europeiske offentlige forvaltninger.
- 38) Et av de tematiske målene med forordning (EU) nr. 1303/2013 er å «styrke den institusjonelle kapasiteten hos offentlige myndigheter og berørte parter og bidra til en effektiv offentlig forvaltning». I den forbindelse bør ISA²-programmet samordnes med andre initiativer som bidrar til moderniseringen av europeiske offentlige forvaltninger, særlig når det gjelder arbeid med samvirkingsevne, og synergier med disse bør etterstrebes.
- 39) Samvirkingsevne mellom europeiske offentlige forvaltninger berører alle plan i forvaltningen: unionsplanen samt nasjonalt, regionalt og lokalt plan. Det er derfor viktig å sikre at ISA²-programmet får bredest mulig deltaking, og at løsningene tar hensyn til forvaltningenes respektive behov og til foretakenes og borgerens behov når det er relevant.
- 40) Nasjonale, regionale og lokale forvaltninger kan støttes i sine bestrebelser gjennom særskilte instrumenter innenfor de europeiske struktur- og investeringsfondene, særlig den delen som gjelder bygging av institusjonell kapasitet, som omfatter opplæring av de offentlige forvaltningenes personale der dette er relevant. Nært samarbeid innenfor ISA²-programmet bør maksimere de forventede fordelene av slike instrumenter ved å sikre at finansierte prosjekter er i samsvar med rammer og spesifikasjoner for samvirkingsevne på unionsplan, som EIF.
- 41) I denne beslutning fastsettes det for hele varigheten av ISA²-programmet en finansiell ramme som skal utgjøre det viktigste referansebeløpet, slik det er definert i nr. 17 i den tverrinstitusjonelle avtalen av 2. desember 2013 mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om budsjett disiplin, om samar-

²⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2120 av 25. november 2015 om fastsettelse av tiltak for tilgang til et åpent internett og om endring av direktiv 2002/22/EF om leveringspliktige tjenester og brukerrettigheter i forbindelse med elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om gjesting i offentlige mobilkommunikasjonsnett i Unionen (EUT L 310 av 26.11.2015, s. 1).

beid på budsjettområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning²⁸, for Europaparlamentet og Rådet under den årlige budsjettbehandlingen.

- 42) Det bør vurderes om det kan brukes førtiltredelsesmidler for å lette kandidatstatenes deltakelse i ISA²-programmet samt innføringen og den påfølgende gjennomføringen i disse statene av løsninger som stilles til rådighet innenfor programmet.
- 43) ISA²-programmet bør bidra til gjennomføring av eventuelle oppfølgingsinitiativer til Europa 2020 og DAE. For å unngå dobbeltarbeid bør det tas høyde for andre EU-programmer og -initiativer innenfor IKT-løsninger, -tjenester og -infrastrukturer, særlig CEF, Horisont 2020 og den europeiske handlingsplan for e-forvaltning 2011-2015, som ble fastsatt i kommisjonsmeldingen av 15. desember 2010. Kommisjonen bør samordne disse tiltakene når den gjennomfører ISA²-programmet og planlegger framtidige initiativer som kan påvirke samvirkingsevnen. Av rasjonaliseringshensyn bør det ved planlegging av ISA²-programkomiteens møter så langt som mulig tas hensyn til møter som er planlagt i forbindelse med andre relevante EU-initiativer og -programmer.
- 44) De prinsippene og bestemmelsene fastsatt i unionsretten som gjelder personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger og fri utveksling av slike opplysninger, særlig europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF²⁹, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF³⁰ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001³¹, bør anvendes på løsninger innenfor ISA²-programmet som innebærer behandling av personopplysninger. Følgelig bør disse løsningene omfatte egnede tekniske og organisatoriske tiltak for å sikre at unionsrettens personvernkrav overholdes. Særlig bør personopplysninger som

standard behandles bare dersom de er tilstrekkelige, relevante og ikke mer omfattende enn det som er nødvendig for det formålet de samles inn. Ved utvikling og opprettelse av samvirkingsløsninger bør det tas behørig hensyn til følgene for vernet av personopplysninger.

- 45) Når den evaluerer ISA²-programmet, bør Kommisjonen være særlig oppmerksom på om løsningene som opprettes og gjennomføres, har en positiv eller negativ innvirkning på moderniseringen av offentlig sektor, og om de oppfyller foretakenes og borgernes behov, f.eks. ved at de reduserer deres administrative byrder og kostnader og øker den generelle sammenkoplingen mellom europeiske offentlige forvaltninger på den ene siden og mellom dem og foretak og borgere på den andre.
- 46) Eventuelle nødvendige innkjøp av eksterne tjenester i forbindelse med ISA²-programmet er underlagt europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012³² og direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU og 2014/25/EU.
- 47) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne beslutning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å vedta et rullerende arbeidsprogram. Denne myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011³³.
- 48) Dersom det foreligger tvingende hastårsaker, bør Kommisjonen i behørig begrunnede tilfeller som gjelder det fastsatte rullerende arbeidsprogrammet, f.eks. ved risiko for avbrudd i tjenesteytingen, vedta gjennomføringsrettsakter som får umiddelbar virkning.
- 49) Målene med denne beslutning er å utvikle, opprettholde og fremme en helhetlig tilnærming til samvirkingsevne, å fremme effektiv elektronisk samhandling på tvers av landegrensene eller sektorene mellom europeiske forvaltninger på den ene siden og mellom dem og foretak og borgere på den andre, å identifisere, skape og drive samvirkingsløs-

²⁸ EUT C 373 av 20.12.2013, s. 1.

²⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

³⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF av 12. juli 2002 om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon (direktivet om personvern og elektronisk kommunikasjon) (EFT L 201 av 31.7.2002, s. 37).

³¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001 s. 1).

³² Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansielle regler for Den europeiske unions alminnelige budsjett og om oppheving av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1).

³³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

ninger som støtter gjennomføringen av Unionens politikk og virksomhet, og å lette europeiske offentlige forvaltningers viderebruk av samvirkingsløsninger. Ettersom disse målene ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene alene, fordi samordningsfunksjonen på unionsplan ville være vanskelig og dyr for dem å opprette på medlemsstatsplan, og derfor på grunn av målenes omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne beslutning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene —

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

Formål og mål

1. Ved denne beslutning opprettes for perioden 2016-2020 et program om samvirkingsløsninger og felles rammer for europeiske offentlige forvaltninger, foretak og borgere («ISA²-programmet»).

Målene med ISA²-programmet er å

- a) utvikle, opprettholde og fremme en helhetlig tilnærming til samvirkingsevne i Unionen med henblikk på å fjerne fragmenteringen i samvirkingslandskapet i Unionen,
- b) fremme effektiv og formålstjenlig elektronisk samhandling på tvers av landegrensene eller sektorene mellom europeiske forvaltninger på den ene siden og mellom dem og foretak og borgere på den andre, og bidra til utvikling av en mer effektiv, enklere og mer brukervennlig e-forvaltning på det nasjonale, regionale og lokale planet innenfor offentlig forvaltning,
- c) identifisere, skape og drive samvirkingsløsninger som støtter gjennomføringen av Unionens politikk og virksomhet,
- d) lette europeiske offentlige forvaltningers viderebruk av samvirkingsløsninger.

ISA²-programmet skal ta hensyn til sosiale, økonomiske og andre aspekter ved samvirkingsevne samt den særlige situasjonen for SMB-er og svært små bedrifter, for å forbedre samhandlingen mellom europeiske forvaltninger på den ene siden og mellom dem og foretak og borgere på den andre.

2. ISA²-programmet skal sikre en felles forståelse av samvirkingsevne ved hjelp av EIF og gjennomføringen av den i medlemsstatenes forvaltninger. Kommisjonen skal gjennom ISA²-programmet overvåke gjennomføringen av EIF.
3. ISA²-programmet etterfølger ISA-programmet og skal konsolidere, fremme og utvide dets virksomhet.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne beslutning menes med:

- 1) «samvirkingsevne» atskilte og forskjelligartede organisasjoners evne til å samhandle for å nå gjensidig fordelaktige og vedtatte felles mål, som innebærer deling av informasjon og kunnskap mellom organisasjonene gjennom den forretningsvirksomheten de støtter, ved utveksling av data mellom deres respektive IKT-systemer,
- 2) «ramme for samvirkingsevne» en felles framgangsmåte for håndtering av samvirkingsevne for organisasjoner som ønsker å samarbeide med sikte på felles yting av offentlige tjenester, som innenfor sitt anvendelsesområde fastsetter et sett av felles elementer, så som vokabular, begreper, prinsipper, politikk, retningslinjer, anbefalinger, standarder, spesifikasjoner og praksis,
- 3) «felles rammer» referansearkitekturer, spesifikasjoner, begreper, prinsipper, politikk, anbefalinger, standarder, metoder, retningslinjer, semantiske ressurser og lignende framgangsmåter og dokumenter, sett hver for seg eller samlet,
- 4) «felles tjenester» den organisatoriske og tekniske evnen til å levere ett samlet resultat til europeiske offentlige forvaltninger, herunder driftssystemer, applikasjoner og digitale infrastrukturer av allmenn art som oppfyller felles brukerkrav på tvers av politikkområder eller geografiske områder, sammen med deres underliggende driftsmessige styring,
- 5) «allmenne verktøyer» systemer, referanseplattformer, delte plattformer og samarbeidsplattformer samt allmenne komponenter som oppfyller brukerkrav på tvers av politikkområder eller geografiske områder,
- 6) «samvirkingsløsninger» felles tjenester og allmenne verktøyer som letter samarbeidet mellom atskilte og forskjelligartede organisasjoner, som enten finansieres selvstendig og utvikles innenfor ISA²-programmet eller utvikles i

- samarbeid med andre EU-initiativer, basert på identifiserte krav fra europeiske offentlige forvaltninger,
- 7) «tiltak» prosjekter, løsninger som allerede er i driftsfasen, og oppfølgingstiltak,
 - 8) «prosjekt» en tidsbegrenset sekvens av veldefinerte oppgaver som skal oppfylle påviste brukerbehov gjennom en trinnvis framgangsmåte,
 - 9) «innstilte tiltak» tiltak innenfor ISA²-programmet hvis finansiering er stanset for et visst tidsrom, men hvis mål fortsatt gjelder, og som fortsatt overvåkes og evalueres innenfor ISA²-programmet,
 - 10) «oppfølgingstiltak»
 - a) strategiske tiltak,
 - b) informasjon, formidling av fordelene med ISA²-programmet og bevisstgjøringstiltak rettet mot europeiske offentlige forvaltninger og, der det er relevant, mot foretak og borgere,
 - c) tiltak til støtte for forvaltningen av ISA²-programmet,
 - d) tiltak som gjelder erfaringsdeling og utveksling og fremming av beste praksis,
 - e) tiltak for å fremme viderebruk av eksisterende samvirkingsløsninger,
 - f) tiltak for å bygge fellesskap og heve kompetansen og
 - g) tiltak for å skape synergier med initiativer som gjelder samvirkingssevne innenfor andre politikkområder i Unionen,
 - 11) «støtteinstrumenter for offentlige forvaltninger» verktøyer, rammer, retningslinjer og spesifikasjoner på området samvirkingssevne som støtter europeiske offentlige forvaltninger i deres utforming, gjennomføring og drift av samvirkingsløsninger,
 - 12) «europeiske offentlige forvaltninger» offentlige forvaltninger på unionsplan samt nasjonalt, regionalt og lokalt plan,
 - 13) «sluttbrukere» europeiske offentlige forvaltninger, foretak, herunder SMB-er og svært små bedrifter, og borgere,
 - 14) «nøkkelfaktorer for samvirkingssevne» samvirkingsløsninger som er nødvendige for å oppnå effektiv og formålstjenlig yting av offentlige tjenester på tvers av forvaltninger,
 - 15) «europeisk referansearkitektur for samvirkingssevne» eller «EIRA» en allmenn struktur bestående av prinsipper og retningslinjer som gjelder for innføring av samvirkingsløsninger i Unionen,
 - 16) «europeisk samvirkingskartografi» eller «EIC» en samling av samvirkingsløsninger for europeiske offentlige forvaltninger som stilles til

rådighet av Unionens institusjoner og medlemsstater, og som presenteres i et felles format og oppfyller særskilte viderebruks- og samvirkingskriterier som kan gjengis i EIRA.

Artikkel 3

Aktiviteter

ISA²-programmet skal støtte og fremme

- a) vurdering, forbedring, drift og viderebruk av eksisterende samvirkingsløsninger og felles rammer på tvers av landegrensene eller sektorene,
- b) utvikling, etablering, driftsmodning, drift og viderebruk av nye samvirkingsløsninger og felles rammer på tvers av landegrensene eller sektorene,
- c) vurdering av IKT-konsekvensene av foreslått eller vedtatt unionsregelverk,
- d) identifikasjon av huller i regelverket, på unionsplan og nasjonalt plan, som skader samvirkingssevnen på tvers av landegrensene eller sektorene mellom europeiske offentlige forvaltninger,
- e) utvikling av framgangsmåter for måling og kvantifisering av fordelene ved samvirkingsløsninger, herunder metoder for vurdering av kostnadsbesparelser,
- f) kartlegging og analyse av det generelle samvirkingslandskapet i Unionen gjennom opprettelse, vedlikehold og forbedring av EIRA og EIC som instrumenter til å lette viderebruk av eksisterende samvirkingsløsninger og identifisere områder der slike løsninger fortsatt mangler,
- g) vedlikehold, oppdatering, fremming og overvåking av gjennomføringen av EIS, EIF og EIRA,
- h) vurdering, oppdatering og fremming av eksisterende felles spesifikasjoner og standarder, og utvikling, etablering og fremming av nye felles spesifikasjoner og åpne spesifikasjoner og standarder gjennom Unionens standardiseringsplattformer og i samarbeid med europeiske eller internasjonale standardiseringsorganisasjoner, alt etter hva som er hensiktsmessig,
- i) vedlikehold og offentliggjøring av en plattform som gir tilgang til og muliggjør samarbeid om beste praksis, og som fungerer som et middel til å heve bevisstheten om og spre tilgjengelige løsninger, herunder sikkerhetsrammer, bidrar til å unngå dobbeltarbeid og oppmuntrer til viderebruk av løsninger og standarder,
- j) driftsmodning av nye samvirkingsløsninger og verktøyer og vedlikehold og drift av eksiste-

rende samvirkings tjenester og -verktøyer på midlertidig grunnlag,

- k) identifikasjon og fremming av beste praksis, utarbeiding av retningslinjer, samordning av samvirkingsinitiativer og oppmuntring og støtte til grupper som arbeider med spørsmål som er relevante i forbindelse med elektronisk samhandling mellom sluttbrukere på tvers av landegrensene eller sektorer.

Innen 8. september 2016 skal Kommisjonen utarbeide en kommunikasjonsstrategi som har som mål å forbedre informasjonen og øke bevisstheten om ISA²-programmet og dets fordeler, beregnet på foretak, herunder SMB-er, og borgere, på en brukervennlig måte på ISA²-programmets nettsted.

Artikkel 4

Generelle prinsipper

Tiltak som igangsettes eller videreføres innenfor ISA²-programmet, skal

- a) være nyttebasert og styrt av påviste behov og program mål,
- b) overholde følgende prinsipper:
 - nærhet og forholdsmessighet,
 - brukerorientering,
 - integrering og tilgjengelighet,
 - yting av offentlige tjenester på en måte som hindrer at det oppstår en digital kløft,
 - sikkerhet, personvern og vern av personopplysninger,
 - flerspråklighet,
 - forenkling og modernisering av forvaltningen,
 - innsyn,
 - bevaring av opplysninger,
 - åpenhet,
 - mulighet for viderebruk og forebygging av dobbeltarbeid,
 - teknologinøytralitet, løsninger som så vidt mulig er framtidssikret, og tilpasningsevne,
 - formålstjenlighet og effektivitet,
- c) være fleksible og kunne utvides og anvendes på andre virksomhetssektorer eller politikk-områder, og
- d) være økonomisk, organisatorisk og teknisk bærekraftige.

Artikkel 5

Tiltak

1. Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene og i samsvar med artikkel 8 gjennom-

føre tiltakene angitt i det rullerende arbeidsprogrammet som opprettes i samsvar med artikkel 9.

2. Tiltak i form av prosjekter skal der det er hensiktsmessig bestå av følgende faser:
 - igangsetting,
 - planlegging,
 - gjennomføring,
 - avslutning og sluttevaluering,
 - overvåking og kontroll.

Fasene i de enkelte prosjektene skal defineres og spesifiseres når tiltaket tas inn i det rullerende arbeidsprogrammet. Kommisjonen skal overvåke utviklingen av prosjektene.

3. Gjennomføringen av ISA²-programmet kan støttes gjennom oppfølgingstiltak.

Artikkel 6

Kriterier for berettigelse

Alle tiltak som skal finansieres gjennom ISA²-programmet, skal oppfylle alle følgende kriterier for å være berettiget til slik finansiering:

- a) ISA²-programmets mål som fastsatt i artikkel 1 nr. 1,
- b) en eller flere av ISA²-programmets aktiviteter som fastsatt i artikkel 3,
- c) ISA²-programmets generelle prinsipper som fastsatt i artikkel 4,
- d) finansieringsvilkårene fastsatt i artikkel 11.

Artikkel 7

Prioritering

1. Med forbehold for nr. 2 skal alle tiltak som oppfyller kriteriene for berettigelse, prioriteres etter følgende kriterier:
 - a) tiltakets bidrag til samvirkingslandskapet, målt etter hvor viktig og nødvendig tiltaket er for å kunne fullføre samvirkingslandskapet i Unionen,
 - b) tiltakets omfang, målt etter dets virkning på tvers av alle berørte sektorer når det er avsluttet,
 - c) tiltakets geografiske rekkevidde, målt etter antallet medlemsstater og europeiske offentlige forvaltninger som deltar,
 - d) hvor mye tiltaket haster, målt etter dets potensielle virkning og idet det tas hensyn til mangelen på andre finansieringskilder,
 - e) muligheten for viderebruk av tiltaket, målt etter i hvilken grad dets resultater kan viderebrukes,

- f) tiltakets viderebruk av eksisterende felles rammer og elementer i samvirkingsløsninger,
 - g) tiltakets tilknytning til EU-initiativer, målt etter dets samarbeid med og bidrag til EU-initiativer, f.eks. det digitale indre marked.
2. Prioriteringskriteriene nevnt i nr. 1 skal være likeverdige. Berettigede tiltak som oppfyller flere kriterier enn andre berettigede tiltak, skal prioriteres høyere med henblikk på å tas inn i det rullerende arbeidsprogrammet.

Artikkel 8

Gjennomføringsregler

1. Ved gjennomføringen av ISA²-programmet skal det tas behørig hensyn til EIS og EIF.
2. For å sikre samvirkingssevne mellom de nasjonale og Unionens informasjonssystemer skal samvirkingsløsninger spesifiseres med henvisning til eksisterende og nye europeiske standarder eller offentlig tilgjengelige eller åpne spesifikasjoner for utveksling av opplysninger og integrering av tjenester.
3. Etablering eller forbedring av samvirkingsløsninger skal, der det er relevant, bygge på eller ledsages av utveksling av synspunkter, deling av erfaringer og utveksling og fremming av beste praksis. For dette formål skal Kommisjonen bringe relevante interessenter sammen og arrangere konferanser, arbeidsseminarer og andre møter om spørsmål som omfattes av ISA²-programmet.
4. Ved gjennomføring av samvirkingsløsninger innenfor ISA²-programmet skal det, der det er relevant, tas behørig hensyn til EIRA.
5. Samvirkingsløsninger og oppdateringer av disse skal, der det er relevant, tas med i EIC og stilles til rådighet for viderebruk av europeiske offentlige forvaltninger.
6. Kommisjonen skal til enhver tid oppmuntre medlemsstatene til og gi dem mulighet til å slutte seg til et tiltak eller prosjekt på et hvilket som helst trinn.
7. For å unngå dobbeltarbeid skal samvirkingsløsninger som finansieres gjennom ISA²-programmet, der det er relevant, vise til resultater som er oppnådd i relevante EU- eller medlemsstatsinitiativer, og viderebruke eksisterende samvirkingsløsninger.
8. For å oppnå størst mulige synergier og sikre gjensidig utfyllende og samlede anstrengelser skal tiltakene, der det er relevant, samordnes med andre relevante EU-initiativer.

9. Samvirkingsløsninger som etableres eller forbedres innenfor ISA²-programmet, skal bygge på erfaringsdeling og utveksling og fremming av beste praksis. ISA²-programmet skal fremme bygging av fellesskap rundt rammer og løsninger av felles interesse og involvere relevante interessenter, deriblant ideelle organisasjoner og universiteter.

Artikkel 9

Rullerende arbeidsprogram

1. Med henblikk på gjennomføring av tiltak skal Kommisjonen innen 8. juni 2016 vedta gjennomføringsrettsakter om opprettelse av et rullerende arbeidsprogram for hele anvendelsesperioden for denne beslutning. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 12 nr. 2. Kommisjonen skal minst en gang per år vedta gjennomføringsrettsakter om endring av det rullerende arbeidsprogrammet.

Det rullerende arbeidsprogrammet skal ha som formål å identifisere, prioritere, dokumentere, velge ut, gjennomføre, drive og evaluere tiltak, fremme resultatene av disse og i samsvar med artikkel 11 nr. 5 innstille eller avslutte finansieringen av dem.
2. For at tiltak skal kunne tas inn i det rullerende arbeidsprogrammet, må de være i samsvar med artikkel 6 og 7.
3. Et prosjekt som er igangsatt og utviklet innenfor ISA-programmet eller et annet EU-initiativ, kan tas inn i det rullerende arbeidsprogrammet uansett hvilken fase det befinner seg i.

Artikkel 10

Budsjettbestemmelser

1. Midlene skal tildeles når et prosjekt eller en løsning som er i driftsfasen, tas inn i det rullerende arbeidsprogrammet, eller etter vellykket avslutning av en prosjektfase som fastsatt i det rullerende arbeidsprogrammet og eventuelle endringer av det.
2. Endringer i det rullerende arbeidsprogrammet som gjelder budsjettbevilgninger på over 400 000 euro, skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 12 nr. 2.
3. Tiltak innenfor ISA²-programmet kan kreve kjøp av eksterne tjenester, som er underlagt Unionens innkjøpsregler som fastsatt i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

*Artikkel 11***Finansiering av tiltak**

1. Utvikling, etablering og forbedring av felles rammer og allmenne verktøyer skal finansieres gjennom ISA²-programmet. Bruken av disse rammene og verktøyene skal finansieres av de europeiske offentlige forvaltninger.
2. Utvikling, etablering, driftsmodning og forbedring av felles tjenester skal finansieres gjennom ISA²-programmet. Sentralisert drift av slike tjenester på unionsplan kan også finansieres gjennom ISA²-programmet i tilfeller der slik drift tjener Unionens interesser og er behørig begrunnet i det rullerende arbeidsprogrammet. I alle andre tilfeller skal bruken av disse tjenestene finansieres med andre midler.
3. Samvirkingsløsninger som overtas av ISA²-programmet med henblikk på å bringe dem til driftsmessig modenhet eller vedlikeholde dem på midlertidig grunnlag, skal finansieres gjennom ISA²-programmet til de overtas av andre programmer eller initiativer.
4. Oppfølgingstiltak skal finansieres gjennom ISA²-programmet.
5. Finansieringen av et tiltak kan innstilles eller avsluttes i samsvar med resultatene av overvåking og kontroll etter artikkel 5 og på grunnlag av en vurdering av om tiltaket fortsatt oppfyller de påviste behovene, og av tiltakets formålstjenlighet og effektivitet.

*Artikkel 12***Komitéframgangsmåte**

1. Kommisjonen skal bistås av Komiteen for samvirkingsløsninger for europeiske offentlige forvaltninger, foretak og borgere (ISA²-komiteen). Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med framgangsmåten nevnt i artikkel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011. Disse rettsaktene skal gjelde i høyst seks måneder.

*Artikkel 13***Overvåking og evaluering**

1. Kommisjonen skal regelmessig overvåke gjennomføringen og virkningen av ISA²-programmet for å vurdere om programmets tiltak fort-

satt oppfyller de påviste behovene. Kommisjonen skal også undersøke synergier med utfyllende EU-programmer.

2. Kommisjonen skal årlig rapportere til ISA²-komiteen, den eller de ansvarlige komiteene i Europaparlamentet, Rådet og Regionkomiteen om gjennomføringen og resultatene av ISA²-programmet.

Kommisjonen skal regelmessig overvåke gjennomføringen og viderebruken av samvirkingsløsninger i Unionen, som en del av det rullerende arbeidsprogrammet som opprettes i samsvar med artikkel 9 nr. 1.

3. Kommisjonen skal foreta en midtveiseevaluering av ISA²-programmet innen 30. september 2019 og en sluttevaluering innen 31. desember 2021 og skal underrette Europaparlamentet og Rådet om resultatene av disse evalueringene innen de samme datoene. I den forbindelse kan den eller de ansvarlige komiteene i Europaparlamentet innby Kommisjonen til å framlegge resultatene av evalueringene og besvare spørsmål fra komitémedlemmene.

4. Evalueringene nevnt i nr. 3 skal bl.a. omfatte undersøkelser av relevans, formålstjenlighet, effektivitet og nytteverdi, herunder foretakenes og borgernes tilfredshet dersom det er relevant, samt bærekraften av og sammenhengen mellom ISA²-programmets tiltak. Sluttevalueringen skal i tillegg omfatte undersøkelser av i hvilken grad ISA²-programmets mål er nådd, f.eks. når det gjelder viderebruk av samvirkingsløsninger i hele Unionen, med særlig vekt på behov som de europeiske offentlige forvaltninger har uttrykt.

5. Evalueringene skal omfatte vurderinger av ISA²-programmets resultater på bakgrunn av oppnåelsen av målene fastsatt i artikkel 1 nr. 1 og overholdelsen av prinsippene i artikkel 4 bokstav b). Måloppnåelsen skal særlig måles ut fra det antall nøkkelfaktorer for samvirkingssevne og det antall støtteinstrumenter for offentlige forvaltninger som leveres til og brukes av de europeiske offentlige forvaltninger. Indikatorene for måling av resultatene og virkningen av ISA²-programmet skal defineres i det rullerende arbeidsprogrammet.

6. Ved evalueringene skal det undersøkes hvilke fordeler tiltakene har gitt Unionen med hensyn til å fremme felles politikk, påvise mulige overlappinger og undersøke sammenhengen med områder for forbedring samt verifisere synergier med andre EU-initiativer, særlig CEF.

Evalueringsene skal omfatte en vurdering av relevansen av ISA²-programmets tiltak for lokale og regionale forvaltninger når det gjelder å forbedre samvirkingsevnen i offentlig forvaltning og effektiviteten i ytingen av offentlige tjenester.

7. Evalueringsene skal, der det er relevant, inneholde opplysninger om
 - a) de kvantifiserbare og kvalifiserbare fordelene som samvirkingsløsningene gir ved å kople IKT sammen med sluttbrukernes behov,
 - b) den kvantifiserbare og kvalifiserbare virkningen av de samvirkende IKT-baserte løsningene.
8. Fullførte eller innstilte tiltak skal fortsatt omfattes av den generelle programevalueringen. De skal overvåkes med hensyn til deres posisjon i samvirkingslandskapet i Europa og evalueres på grunnlag av gjennomslaget hos brukerne, utnyttelsen og muligheten for viderebruk.

Artikkel 14

Internasjonalt samarbeid

1. ISA²-programmet skal være åpent for deltakelse av øvrige stater i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde og kandidatstatene innenfor rammen av deres respektive avtaler med Unionen.
2. Det skal oppmuntres til samarbeid med andre tredjestater og med internasjonale organisasjoner eller organer, særlig innenfor rammen av partnerskapet mellom Europa og Middelhavsstatene samt det østlige partnerskapet, og med nabostater, særlig statene på Vest-Balkan og i Svartehavsregionen. Kostnader forbundet med dette skal ikke dekkes av ISA²-programmet.
3. Der det er relevant, skal det oppmuntres til at ISA²-programmets løsninger viderebrukes av tredjestater.

Artikkel 15

Initiativer som ikke kommer fra EU

Uten at det berører annen EU-politikk, kan samvirkingsløsninger som etableres eller drives innenfor ISA²-programmet, brukes i forbindelse

med initiativer som ikke kommer fra EU, for ikke-kommersielle formål, forutsatt at dette ikke medfører noen ekstra kostnader på Unionens alminnelige budsjett og ikke bringer Unionens hovedformål med samvirkingsløsningen i fare.

Artikkel 16

Vern av personopplysninger

Behandling av personopplysninger i forbindelse med løsninger som drives innenfor ISA²-programmet, skal skje i samsvar med prinsippene og bestemmelsene fastsatt i direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF samt forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikkel 17

Finansielle bestemmelser

1. Den finansielle rammen for gjennomføring av ISA²-programmet i anvendelsesperioden fastsettes til 130 928 000 euro.
2. De årlige bevilgningene skal godkjennes av Europaparlamentet og Rådet innenfor den flerårige finansielle rammen.
3. Bevilgningene til ISA² programmet kan også dekke utgifter til forberedende arbeid, overvåking, kontroll, revisjon og evaluering som regelmessig er nødvendig for forvaltningen av programmet og oppnåelsen av dets mål.

Artikkel 18

Ikrafttredelse

Denne beslutning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2016 til 31. desember 2020.

Uten hensyn til annet ledd i denne artikkel får artikkel 13 anvendelse fra 1. januar 2016 til 31. desember 2021.

Utferdiget i Strasbourg, 25. november 2015.

For Europaparlamentet

For Rådet

M. SCHULZ

N. SCHMIT

President

Formann

